

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Hai ngày 06/12/2021.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 725

“ĐẠO TRÀNG THANH TỊNH KHÔNG TÙY TIỆN MỜI NGƯỜI”

Thế gian Ông Bà ta có câu: “**Nhất nghệ tinh , nhất thân vinh**”. Một người Thầy dẫn đường thì là một con đường. Hai người Thầy dẫn đường thì là hai con đường. Ba người Thầy dẫn đường thì là ba con đường. Có một học trò hỏi tôi: “*Thưa Thầy, con đã quy y sáu lần rồi, bây giờ quy y thêm lần nữa có được không?*”. Tôi trả lời: “*Cũng tốt!*”. Tôi biết trả lời sao đây! Họ đã xen tạp 6 lần, đã xen tạp đến mức độ đó mà mình can thiệp thì họ sẽ không vui. Tôi nói “*cũng tốt!*” có ý là đã đứng ở ngã 6 rồi thì cũng giống như đứng ở ngã 7, ngã 8. Họ không xác quyết một con đường.

Hòa Thượng nói: “*Đạo tràng thanh tịnh không tùy tiện mời người*”. Đạo tràng không chỉ là một nhóm người, không chỉ là một đoàn thể cùng nhau tu tập. Gia đình của chúng ta cũng là đạo tràng, trường học của chúng ta cũng là đạo tràng. Chúng ta đã học Thánh Hiền thì phải tin theo những điều Thánh Hiền đã dạy, một cách làm, một hướng đi không được xen tạp. Những điều Thánh Hiền dạy là chuẩn mực, đã được minh chứng bởi không gian, thời gian cho nên không thể sai được. Hướng hồ trên cao hơn nữa, Phật Bồ Tát là người đã minh tâm kiến tánh, hoàn toàn sống bằng nội tâm thanh tịnh, không sống theo tập khí phiền não của thế gian. Vậy mà người học Phật lâu năm lại không tin Phật Bồ Tát, đi tin theo người thế gian, tin theo những điều huyền hoặc. Người thế gian chưa được minh tâm kiến tánh, chưa được thời gian và không gian chứng nghiệm mà họ lại tin theo. **Chúng ta có Phật Bồ Tát, có Tổ Sư Đại Đức nhiều đời đã làm ra biểu pháp, chúng ta chỉ cần học tập và làm theo.** Người chưa được minh tâm kiến tánh, chưa được chứng nghiệm bởi thời gian và không gian mà chúng ta lại tin theo thì chúng ta quá liều! Giống như Thầy Thái nói: “*Các vị quá can đảm! Xin nhận của tiểu đệ một lạy!*”.

Thích Ca Mâu Ni Phật đã nói rất sâu rộng, từ việc làm thế nào để có thể giải thoát khỏi sinh tử, không còn phải luân hồi trong sáu cõi, cho đến sâu thẳm như vũ trụ bao la, nhỏ như côn trùng, trong Kinh Phật đều đã nói từ rất lâu. Phật dạy chúng ta: “**Chuyển ác thành thiện, chuyển mê thành ngộ, chuyển phàm thành Thánh**”. Sự chuyển đổi này mới chân thật là thù thắng! Phật không dạy chúng ta phải luyện té bào gốc để chuyển đổi té bào. Vậy mà nhiều người đang học Phật lại đi luyện bào gốc để đổi lấy té bào sanh tử, té bào phàm phu. **Cho nên nội tâm của chúng ta chính là đạo tràng. Chúng ta không được tùy tiện, không được để cho nội tâm bị xen tạp lẫn lộn, khiến cho tín tâm của chúng ta mất đi sự kiên định.** Tin không sâu, nguyện không thiết, hành không miên mật vì có xen tạp.

Người vững niềm tin rồi thì đời sống rất tự tại, an vui, không phải lo buồn. Người không có niềm tin, niềm tin không đủ thì cứ chạy đôn chạy đáo rất khổ, ngay đời sống hiện tại không an vui, đời sống tâm linh không có chỗ nương về. Cho dù bên cạnh họ là một đồng tiền nhưng họ khổ trùng trùng, tiền càng nhiều thì khổ càng lớn vì họ không bao giờ thỏa mãn. Người không có chỗ nương về từ đời sống vật chất đến đời sống tâm linh thì người đó rất khổ. **Nội tâm chúng ta cũng là đạo tràng, chúng ta giữ cho nội tâm không xen tạp, không nhiễm ô thì tự tại an vui.**

Đoàn thể, đạo tràng tu hành không có lực, người người tâm luôn bất an bởi vì họ xen tạp. Họ không tin theo những bậc Tổ Sư Đại Đức mà lại tin theo những người đang sống trong tập khí, tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, năm dục sáu trần, tham sân si mạn. **Trong tất cả những lời dạy của Hòa Thượng, Ngài luôn nhắc đến lời dạy của Thầy mình.** Đây là điểm chúng ta nên chú ý. Có những người cũng tu niệm Phật nhưng họ chỉ nói lời của họ, không nhắc đến Hòa Thượng, thậm chí họ còn không cho nghe đĩa Hòa Thượng dạy. Tưởng chừng đây là việc nhỏ nhưng đây là một việc hết sức nghiêm trọng. Làm thế nào để chúng ta biết được việc mình làm có đúng hay không? Chúng ta phải noi theo tấm gương của người xưa. Hòa Thượng đã trải qua 60 năm tu hành, đời sống hợp với lời dạy của Phật Bồ Tát. Tổ Sư Ấn Quang cả đời **“tam bất quản”**. Hòa Thượng Tịnh Không cũng **“tam bất quản”**, cả đời tu Tịnh Độ, đề xướng chuẩn mực làm người. Vậy mà người tu Tịnh Độ lại nói: **“Học chuẩn mực làm người là xen tạp, là loạn tâm cho nên mới bị đổ nghiệp”**.

Thích Ca Mâu Ni Phật thành Phật rồi, minh tâm kiến tánh rồi mà nghiệp quá khứ vẫn đến. Tôi đọc ở trong Kinh Phật: Lúc Tỳ Lưu Ly kéo quân tàn sát dòng họ Thích, khi đó Thích Ca Mâu Ni Phật nhưc đầu ba ngày. Ngài A Nan hỏi Phật: **“Phật đã chứng ngộ giải thoát hoàn toàn rồi mà sao Ngài còn bị nghiệp?”**. Phật trả lời: **“Đoàn quân của Tỳ Lưu Ly trong kiếp quá khứ từng là đàn cá trong một cái ao. Lúc đó ta còn nhỏ, ta thấy con cá lớn, ta lấy cái cây gỗ vào đầu cá ba cái. Còn người trong làng thì bắt hết đàn cá ăn”**. Do việc lấy cây gỗ lên đầu cá ba cái mà Phật bị nhưc đầu.

Biết bao nhiêu vị Tổ Sư Đại Đức khi mang thân tứ đại người thì bệnh khổ, người thì bệnh nghiêm trọng. Nếu nghiệp không đến thì đáng lo hơn đáng mừng, bởi vì khi nghiệp đến ta có sự khảo nghiệm. Ngài Lý Bình Nam cũng là Thầy thuốc mà lúc về già, có lần ăn mỳ Ngài bị ngộ độc. Năm 45 tuổi, Hòa Thượng Tịnh Không bị bệnh nặng trong một tháng tưởng chừng không qua khỏi. Chúng ta chưa gặp chướng ngại thì không đáng vui vì chúng ta chưa được trải nghiệm. Nghiệp nhân chúng ta đã tạo trong đời quá khứ vô lượng vô biên. Nếu nghiệp chúng ta đã tạo có hình tướng thì cả đại thiên thế giới này cũng chứa không hết. Chúng ta tu hành, đừng nói là mình đã tiêu hết nghiệp! Chúng ta học Phật cần có sự chuẩn bị, đừng tưởng rằng mình tu tốt, chỉ chờ ngày vãng sanh.

Hòa Thượng nói: **“Nợ tiền phải trả bằng tiền. Nợ mạng phải trả bằng mạng”**. Nợ tình phải trả bằng tình. Nói chung là nợ cái gì thì trả cái đó. Phật không giúp chúng ta xù nợ. Chúng ta đừng có ý niệm sai lầm cho rằng học Phật, tu Phật thì không có chướng ngại. Chúng ta học Phật là để nhận ra được chân thật tướng sự thật và có

đủ năng lực để tiếp nhận nó trong sự hoan hỉ. Hòa Thượng nói: **“*Bạn trả nợ nhưng trong lòng không vui thì món nợ đó vẫn còn, chưa hết*”**.

Trên bước đường tu hành của chúng ta, nếu chúng ta gặp khó khăn, chướng ngại thì chúng ta đang tiêu nghiệp. Nếu cuộc sống của chúng ta bình bình an an thì mới đáng lo vì chúng ta chưa có trải sự luyện tâm. Lúc chúng ta còn trẻ, còn khỏe, tinh thần sáng suốt thì chúng ta mới dễ tiếp nhận.

Lúc Thích Ca Mâu Ni Phật sắp nhập Niết Bàn, lúc Ngài ngã bệnh, người ta nấu cháo nắm cho Ngài ăn. Ngài ăn vào bị ngộ, đó là thân tứ đại bị ngộ độc chứ tự tánh không bị ngộ độc. Thân tứ đại được cấu thành bởi tinh Cha huyết Mẹ, được hình thành bởi Đất, Nước, Gió, Lửa. Tứ đại điều hòa thì thân thể khỏe mạnh, Tứ Đại không điều hòa thì thân thể không khỏe mạnh. Chúng ta không có bệnh, không có khổ thì đó là nghiệp quả chưa đến. Chúng ta không được trải sự luyện tâm thì chúng ta dễ bị thối tâm. Nhiều người bị thối tâm vì niệm Phật đã lâu, nhưng không thấy có kết quả nên đi luyện tế bào gốc để được mạnh khỏe, sống lâu. Con người ta mâu thuẫn. Họ muốn sống đến 100 tuổi, nhưng đến 100 tuổi họ có chịu đi không, hay vẫn muốn sống nữa, không muốn chết? Chúng ta muốn sống đến 100 tuổi, thể lực của chúng ta có thể sống đến 100 tuổi không? Chúng ta có thể tự lo, tự bảo dưỡng đời sống của mình không? Chưa chắc! Cho nên chúng ta phải thuận theo tự nhiên.

Chúng ta phải biết nội tâm của chúng ta chính là đạo tràng. Chúng ta phải giữ cho đạo tràng này thanh tịnh, không để cho nó xen tạp, nhiễm ô. Nếu chúng ta để cho tâm mình xen tạp, nhiễm ô thì tự mình phá nát đạo tràng của mình. Con người ta dễ tin người khác mà không tin Phật Bồ Tát.

Tại sao người ta sống đầy năng lượng, việc làm đầy dứt khoát, còn mình thì lè nhè, không quyết đoán? Hơn mười năm tôi dịch đĩa Hòa Thượng, bây giờ tiếp tục học 1200 đề tài của Hòa Thượng. Khi dạy tiếng Hán, chúng tôi học theo cuốn sách **“*Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục*”** để tiếp tục học những tinh hoa của Tịnh Độ. Đây là mong muốn làm cho Tịnh Độ sáng tỏ hơn, để người đời sau biết đến Tịnh Độ một cách sâu sắc. Nếu lớp học có thể hoàn thành cuốn sách **“*Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục*”** thì rất tuyệt vời!

Sau khi kết thúc 1200 đề tài của Hòa Thượng thì chúng ta sẽ có những đề tài tiếp theo để học tập. Chúng ta không rảnh, có rất nhiều việc để làm. **Chỉ cần mọi người chân thật phát tâm, mở rộng tâm lượng đến mức trong tâm không còn chút tự tư tự lợi nào thì chúng ta sẽ thấy có rất nhiều việc để làm. Sở dĩ chúng ta không thấy có việc gì để làm vì chúng ta có nhiều thứ tự tư tự lợi ngăn ngại nội tâm của mình. Bao giờ tâm chúng ta không còn ngăn ngại thì chúng ta sẽ luôn có có rất nhiều việc để làm, hoàn toàn vì lợi ích chúng sinh.**

Chúng ta giữ cho đạo tràng tâm của mình không xen tạp, không nhiễm ô thì trí tuệ phát sinh. Chúng ta mở cửa cho người ra vào đạo tràng này thì tâm của chúng ta nhiễm ô, xen tạp. Chưa có ai gọi điện để nói với tôi rằng: **“*Con nghe Hòa Thượng nói đoạn này nhưng con không hiểu*”**. Họ toàn nói rằng: **“*Thưa Thầy, con nghe người ta nói...*”**

Hòa Thượng nói: “**Lợi ích cho người thì chính là lợi ích cho mình**”. Nếu chỉ bo bo nghĩ cho mình chính là hại mình, tăng trưởng tự tư tự lợi, tự tư tự lợi không bao giờ thỏa mãn nên sẽ kèm theo tham sân si mạn. Hòa Thượng nói: “**Phải giữ cho đạo tràng nội tâm thanh tịnh, không cho rác rưởi làm xen tạp**”. Khi chúng ta bảo vệ nội tâm, không cho nội tâm bị xen tạp thì đời sống chúng ta không lo buồn, không dao động, không bất an. Chúng ta có một hướng Tây Phương để đi thì không bất an, không phải lo được lo mất, không phải lo gần lo xa, có rất nhiều việc phải làm vì chúng sanh. Sống thì phục vụ, chết có chỗ để quay về, vậy thì không có gì phải lo. Người ta sợ không có cơm gạo áo tiền. Ông Thầy tướng số thế gian mà còn nói: “**Người phước ở đất phước, đất phước dành cho người phước ở**”. Chúng ta toàn tâm toàn lực làm việc vì lợi ích chúng sanh chính là đang tạo phước, không cần phải lo thiếu phước.

Tôi đã từng giảng nhiều đề tài liên quan đến chuyển đổi nội tâm của chính mình, mở rộng tâm lượng. Tâm càng mở rộng thì tất cả đều ở trong tâm của chúng ta, còn tâm nhỏ hẹp thì chỉ có số nhỏ hẹp thôi. **Tâm càng mở rộng thì phước càng lớn**. Có người nói với tôi “*Thưa Thầy con khổ quá!*” trong khi họ có đầy đủ mọi thứ, có cơm để ăn, có áo để mặc, có nhà để ở, có con cái... Tôi bảo họ chia nhỏ những gì mà họ đang có, mang đi tặng mọi người thì hạnh phúc sẽ nhân lên. Chúng ta nấu một nồi chè, chúng ta mang đi tặng cho hàng xóm thì rất nhiều người vui. Đạo lý nhỏ như vậy mà nhiều người nghĩ không ra, làm không được.

Tôi thấy mình càng nghe lời Hòa Thượng thì càng cảm thấy rất tuyệt vời, rất an lạc. Thật ra Ông Bà chúng ta đã dạy nhưng chúng ta không làm theo. Miền Nam có câu: “*Bánh ít cho đi, bánh quy cho lại*”. Miền Bắc có câu: “**Người ta ăn thì còn, con ăn thì hết**”. Đạo lý tương thân tương ái hay như vậy mà người ta không làm! Người ta không tin theo Phật Bồ Tát, không tin theo Thánh Hiền mà lại đi tin theo phàm phu. **Phật Bồ Tát dạy chúng ta rất rõ ràng, Tổ Sư Đại Đức đã chứng thực lời Phật nói, chúng ta cứ học theo và thật làm thì nhất định có kết quả tốt đẹp**.

Hòa Thượng không ăn uống bất cứ một thứ bổ dưỡng nào mà tướng mạo phương phi, trắng trẻo, nước da đẹp như da trẻ thơ. Nụ cười của Ngài luôn luôn hồn nhiên tự tại. Ngài đã thay đổi tế bào một cách ngoạn mục. Ngài đi họp Đại hội Tôn giáo Liên Hợp Quốc, người ta hỏi Ngài có pháp gì mà tướng đẹp như vậy. Ngài nói: “**Tôi ăn chay, giữ tâm thanh tịnh**”. **Tâm thanh tịnh vô cùng quan trọng. Chỉ cần tâm thanh tịnh đến mức nhất định thì có thể thành Phật**. Cả đời Hòa Thượng đã làm ra biểu pháp cho chúng ta mà chúng ta không tin thì chính mình thiệt thòi mà thôi.

Bài học hôm nay, Hòa Thượng muốn dạy chúng ta: “**Đạo tràng thanh tịnh thì không tùy tiện mời người**”. Chúng ta phải giữ cho đạo tràng tâm không xen tạp. Tâm không xen tạp thì tự nhiên được an định, không bị người ta làm cho mình dao động. Pháp tu đã rõ ràng, mỗi việc làm đều phải rõ ràng. Chúng ta nghe người ta nói thì tự nhiên tâm bất an, dao động. Bao nhiêu năm nay, tôi cho càng nhiều thì lại vào càng nhiều. Bây giờ tôi nghĩ đủ cách để làm ra các sản phẩm phong phú mang đi tặng người khác. Ở ngoài sân, ở trong bếp, tôi luôn chuẩn bị rất nhiều đồ để mang đi tặng mọi người. Tôi ở vùng xa xôi hẻo lánh nhưng có rất nhiều thứ để tặng mọi người.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!